

В И Р О К

№ 11 УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ
20-го року травня 20 дня Судова колегія в кримінальних справах
Львівського обласного суду, в складі:

Головуючого—РУДИКА С.І.

Народних засідателів—ЛЮБАРЕЦЬ Н.Ф.

ГЕРВУНЕНКО К.А.

При секретарі—ЛИБАШЕНКО В.Г.

З участю прокурора—Нетшменко І.І.

та адвокатів: ОГІАНОВИЧ С.М., КОВАЛЬ Я.Т.,
ТКАЧЕНКО Г.Г., ЛРКО А.Ф., СИЦОВИЧ Т.В.,
БАРДЯКОВА В.А., ГОНЧАРОВА В.В.

розглянула у закритому судовому засіданні в місті Львові справу
про обвинувачення ЛУК "ІВЕНКО Лева Григоровича, народження 24
березня 1927 р., українця, уродженця с. Хрипівка Городнянського
району Чернігівської області, із селян, з вищою юридичною
освітою, виключеного з членів КПРС в зв'язку з даною справою,
одруженого, не судимого, громадянина Союзу РСР, до арешту працював
адвокатом юридичної консультації Гмилянського району, під вартою
з 21 січня 1961 р. в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1 і 64
КК Української РСР;

ВІРУНА Степана Мартиновича, народження 3 січня 1932 р.,
українець, уродженця с. Стримільче Лопатинського району Львівської
області, із селян, з незакінченою вищою освітою, виключеного
з членів КПРС в зв'язку з даною справою, одруженого, не судимого,
громадянина Союзу РСР, до арешту працював заступником директора
Радехівської заготконтори, під вартою з 20 січня 1961 р. в злочинах
передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР;

КАНДИБИ Івана Олексійовича, народження 7 червня 1930 року,
українець, уродженця с. Ступньо Володавського повіту Люблінського
вєводства /Польська Народна Республіка/, із селян, з вищою юридичною
освітою, безпартійного, не одруженого, не судимого, громадянина
Союзу РСР, до арешту працював адвокатом юридичної консультації
Вороніжинського району, під вартою з 20 січня 1961 р. в злочинах,
передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

ЛУК ІВА Василя Степановича, народження 6 жовтня 1936 р.,
українець, уродженця с. Павлів Радехівського району Львівської
області, із селян, освіта 9 класів, виключеного з членів КПРС в
зв'язку з даною справою, не одруженого, не судимого, громадянина
Союзу РСР, до арешту ніде не працював, під вартою з 20 січня
1961 р. в злочинах передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР;

ЛІВОВИЧ Олександра Семеновича, народження 14 липня 1935 р.,
українець, уродженця с. Глудно Березівського повіту /Польська
Народна Республіка/, із селян, з вищою сільськогосподарською освітою,

298

безпартійного, одруженого, не судимого, громадянина Союзу РСР, до арешту працював інженером-землевпорядником Львівського обласного управління сільського господарства, під вартою з 25 січня 1961 р. в'язничих, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

КЛИМКА Івана Захаровича, народження 17 липня 1928 року, Україна, уродженця с. Грудино Березівського повіту /Польська Народна Республіка/, із селян, освіта 6 класів, безпартійного, одруженого, не судимого, громадянина Союзу РСР, до арешту працював в органах міліції, під вартою з 23 березня 1961 р. в'язничих, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР;

БОРОВНИЦЬКОГО Лосина Ільїновича, народження 3 квітня 1932 р. українець, уродженця м. Санок /Польська Народна Республіка/, з вищою юридичною освітою, виключеного з кандидатів в члени КПРС в зв'язку з даною справою, одруженого, не судимого, громадянина Союзу РСР, на час арешту ніде не працював і проживав в м. Перемішляни Львівської області, під вартою з 24 березня 1961 року в'язничих, передбачених ст. ст. 19, 56 ч.1 КК Української РСР;

Реакційну матеріал справи, допитавши в судовому засіданні підсудних та свідків, Судова колегія Львівського обласного суду

в с т а н о в и л а:

Підсудний ЛУК'ЯНИЧЕНКО Л.Г., будучи вороже антирадянськи настроєний, з 1957 р. виношував ідею відриву Української РСР від Союзу РСР, підриву авторитету КПРС, зводив наклепи на теорію марксизму-ленінізму.

Знаючи про розгром українських буржуазних націоналістів і окрема організації українських націоналістів /ОУН/ в західних областях Української РСР після Великої Вітчизняної війни, і надіючись знайти сприятливе середовище для своєї ворожої діяльності, ЛУК'ЯНИЧЕНКО Л.Г. добився призначення на роботу в Львівську область. ЛУК'ЯНИЧЕНКО Л.Г. в час праці в Радеківському районі звійшов в'язничий зв'язок з підсудним Віруном С.М., таке антирадянськи настроєний, з яким в 1959 р. домовився про створення націоналістичної організації - Українська релігійно-селянська спілка /УРСС/.

Програму УРСС пізніше склав ЛУК'ЯНИЧЕНКО Л.Г.

Як видно з програми, УРСС своїм завданням ставила: боротьбу проти радянського державного ладу і суспільного ладу, проти КПРС і Радянського уряду, за відрив Української РСР від Союзу РСР і створення т. зв. "самостійної України" з програмою зводив наклепи на КПРС і теорію марксизму-ленінізму, грубо фальсифікувала історію України, оправдувала діяльність буржуазного націоналістичного підпілля, в програмі зводив на глибоку конспіративність всієї діяльності УРСС.

Відсудні Лук'яненко А.Г. та Вірун С.М. погодили між собою текст програми УРСС. Лук'яненко А.Г. на друкарській машинці віддрукував текст програми і разом з Віруном С.М. розгорнув організаційну роботу по розширенню УРСС, втягнув в її склад підсудних Кандибу І.О., Луцьківа В.С., Лібонича О.С.

Будучи членами УРСС і розділяючи її програму, підсудні Лук'яненко, Вірун, Кандиба, Луцьків, Лібонич між собою вели розмови на антирадянські теми, підбирали з нестійких людей і бурних членів ОУН осіб для вербовки в УРСС, роз'яснювали програму УРСС і шляхи її реалізації.

З метою розробки форм і методів боротьби проти радянського ладу, активізації боротьби антирадянської націоналістичної діяльності, 6 листопада 1960р. в м. Львові на квартирі підсудного Кандиби було проведено збори керівних учасників УРСС, в роботі яких взяли участь Лук'яненко А.Г., Вірун С.М., Кандиба І.О., Луцьків В.С.

На зборині була обговорена програма УРСС, завдання та методи боротьби організації.

В виступах на зборині Лук'яненко, Вірун, Кандиба, Луцьків погодилися, що кінцевою метою УРСС є відірвання Української РСР від Союзу РСР, на зборині робились наголоси на теорію марксизму-ленінізму, на даному етапі учасники зборища особливу увагу приділяли організаційним питанням, розширенню організації і створення осередків на підприємствах, установах, районах і областях Української РСР, підсудний Луцьків закликав до посилення роботи в армії і збройної боротьби проти радянського ладу.

Друге зборище учасників УРСС було призначено на 22 січня 1961 р., але не відбулося в зв'язку з арештом її керівників.

Таким чином, Лук'яненко А.Г., Вірун С.М., Кандиба І.О., Луцьків В.С., Лібонич О.С. зрадили Батьківщині-Союзу РСР, створили зорку націоналістичну організацію УРСС, ставили своєю метою боротьбу проти радянського державного ладу, марксизму-ленінізму, відірвання Української РСР і її марксистсько-ленінської теорії, відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України.

Відсудний Кічки і Боровицький від членів УРСС перший-Лібонича, а другий-Кандиби одержали тексти програми УРСС, відслідкували значення про їх антирадянську суть і таку що направлена проти радянської держави і КПРС, читали програму і перекладали її на українську мову і засоби виконання злочину направленого на зряду Батьківщині-Союзу РСР, відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України.

Амністичний по справі на попередньому та судовому слідстві, підсудний Лук'яненко повідомив себе визнає винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що він антирадянські націоналістичні висловлювання виконував з 1957 р., з метою націоналістичної діяльності на виключення юридичного факультету Московського державного університету імені Леніна в Львівську область, в час праці в Радехіві працював з підсудним Віруном про створення УРСС, написав та віддрукував зорку на підставі програми УРСС, залучив до роботи в організації підсудних Луцьківа, Лібонича, Кандибу, Кічки, Боровицького з підсудним Кандибом залучив антирадянського змісту з підсудним Кандибом залучив

70
4.- 30

останнього в УРСС, сам займався та вимагав від інших членів УРСС вербувати в організацію нестійких громадян та бувших членів ОУН, з метою вербовки в УРСС давав програму Лук'яненко В.Т., Лук'яненко О.Г. Хоменко та іншим, був ініціатором скликання і учасником зборища керівних членів УРСС 6 листопада 1960р. і про результати зборища написав "нотатки", мав намір організувати 22 січня 1961 р. друге зборище, але був заарештований.

Крім власних зізнань, вина Лук'яненко Л.Г. стверджується видученням рукописного та друкованого текстів програми УРСС, видученням рукописного тексту "нотаток" та переписки організаційного змісту /том X а.с. I-184/. Як видно з висновку графічної експертизи, указані рукописні тексти написані власноручно підсудним Лук'яненко.

Підсудні Луцків і Лібович ствердили, що вони були втягнуті в УРСС, одержували доручення по організаційних питаннях від підсудного Лук'яненко, при цьому підсудний Лібович ствердив, що Лук'яненко Л.Г. йому неодноразово погрожував смертю на випадок видачі організації.

Підсудні Вірун і Кандиба ствердили, що вони стали членами УРСС завдяки знайомству з Лук'яненко Л.Г. Свідок Лук'яненко Н.Н. ствердила, що текст програми УРСС на друкарській машинці друкувала вона та її чоловік-підсудний по справі Лук'яненко Л.Г. Свідки Лук'яненко В.Т., Лук'яненко О.Г., Хоменко П.С. ствердили, що програму УРСС вони одержували від підсудного Лук'яненко Л.Г. Свідок Кожем'яченко ствердив, що підсудний Лук'яненко Л.Г. вів з ним переписку націоналістичного змісту і за дорученням останнього свідок Лук'яненко В.Т. давав йому для ознайомлення текст програми УРСС.

Підсудні Вірун, Кандиба, Луцків ствердили, що підсудний Лук'яненко Л.Г. був керівником УРСС, організатором і учасником зборища 6 листопада 1960 року, де обговорювалась програма УРСС, методи і тактика її діяльності.

Як видно з показів підсудних Лук'яненко, Віруна, Кандиби, Луцківа, тексту програми УРСС та "нотаток" підсудний Лук'яненко та інші члени УРСС ставили своєю метою боротьбу проти радянського державного та суспільного ладу, боротьбу проти КПРС і марксистсько-ленінської теорії, за відірвання Української РСР від Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України та інші ворожі антирадянські дії.

При цих обставинах Судова колегія вважає вину підсудного Лук'яненко Л.Г. в скоєні злочинів, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК УРСР повністю доведеною.

Допитаний по справі на попередньому та судовому слідстві підсудний Вірун С.М. повністю визнав себе винним в пред'явлених злочинах і показав, що на ґрунті антирадянських настроїв зближився з підсудним Лук'яненко Л.Г., прийняв пропозиції останнього про створення УРСС для боротьби проти радянського державного і суспільного ладу, за вихід Української РСР з складу Союзу РСР і створення так званої "самостійної" України, одобрив програму УРСС складену підсудним Лук'яненко, знайомився з програмою УРСС свідків Ващука та Сенавського.

підсудному пропонував вступити в УРСС, неодноразово обговорював з Лук'яненком Л.Г. питання роботи і тактики УРСС, був учасником зборища керівних членів УРСС 6 листопада 1960р.

Крім власних зізнань, вина підсудного Віруна стверджується показаннями Лук'яненка про активну участь Віруна в створенні та діяльності УРСС, свідки Вацук і Серватинський ствердили, що Вірун давав їм програму УРСС та від розмови антирадянського характеру, другому з них пропонувався вступити в організацію.

Свідок Вацук ствердив, що Вірун обманним шляхом зацікавив його на зборищі 6 листопада 1960р., де обговорювалась програма УРСС, організація і тактика її діяльності.

При цих доказах кваліфікація злочину вчиненого Віруном за ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР є вірна.

Підсудний Кандиба допитаний на попередньому та судовому засіданні визнав себе винним в пред'явленому обвинуваченні і показав, що весною 1960р. в м. Глинцях на ґрунті націоналістичних антирадянських розмов зближився з підсудним Лук'яненком, який давав їм програму УРСС, одобрив її і став членом УРСС. З цього часу разом з Лук'яненком приймав участь в роботі УРСС, проводив роботу по вербовці нових членів організації і після метов давав текст програми підсудному Боровницькому, свідку Красовському, Козаку, з цією метою завів переписку з Романом та іншими особами, для організації зборища 6 листопада 1960р. надав свою квартиру в м. Львові.

Крім власних зізнань, вина підсудного Кандиби стверджується показаннями Лук'яненка Л.Г. про активну участь Кандиби в діяльності УРСС, підсудний Боровницький, свідок Красовський ствердили, що Кандиба давав їм програму УРСС, свідок Ярмаценко ствердив, що Кандиба давав йому програму УРСС та від антирадянські розмови створення так званої "самостійної" України.

Підсудні Вірун, Луцків, Лук'яненко ствердили, що на зборищі 6 листопада 1960р. Кандиба виступав з наголосом на КПРС марксистсько-ленінську теорію, вимагав активізації роботи по скороченню здійснення мети УРСС.

При цих обставинах вина Кандиби І.О. в скоєні злочинів, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР повністю встановлена.

Допитаний по справі на попередньому та судовому засіданні підсудний Луцків В.С. визнав в пред'явлених злочинах свою вина і показав, що на ґрунті антирадянських розмов в 1958 р. зближився з підсудним Лук'яненком, а після створення організації УРСС пропонувався останнього в 1959 р. вступити в УРСС, виконував деякі доручення Лук'яненка, давав програму та від вербовку нових членів УРСС з Пенцаком, Чорномасом, від розмови з Стельмаку-Михайлом про організацію друкуванням способом програми УРСС, був учасником зборища 6 листопада 1960р. і закликав до активної боротьби.

Крім власних зізнань, вина Луцківа стверджується показаннями підсудного Лук'яненка про активну участь Луцківа в діяльності

УРСР, свідки Пенцак і Черниш ствердили, що підсудний Лупків показував їм програму УРСР, свідок по справі студент поліграфічного інституту Стельманюк ствердив, що Лупків просив організувати друкування брошур і листівок. Як видно з "нотаток" підсудного Луп'яненка /т. 7 а.с. 79-90/ Лупків на збори 6 листопада 1960р. закликав до збройної боротьби проти радянської влади.

При цих обставинах вина підсудного Лупківа В.С. в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР вважається повністю доведеною.

Підсудний Лібович О.С. допитаний на попередньому та судовому слідстві визнав свою вину в пред'явленому обвинуваченні і показав, що в 1959 р. на ґрунті антирадянських розмов зближився з підсудним Луп'яненком, а згодом за пропозицією останнього вступив в УРСР, переписував програму з метою її розповсюдження, виконував завдання по вербовці нових членів організації, обробляв в антирадянському дусі Колтуна, давав програму і вів роботу по вербовці Кілина, виконував інші доручення Луп'яненка.

Крім власних зізнань, вина підсудного Лібовича стверджується показами Луп'яненка Л.Г. про активну участь в роботі УРСР Лібовича, свідок Колтун ствердив, що його Лібович обробляв в антирадянському націоналістичному дусі, познайомив з Луп'яненком. Підсудний Кілин ствердив, що Лібович дав йому програму УРСР і намагався завербувати в організацію.

Як одного з керівників УРСР Луп'яненко інформував Лібовича про роботу зборища 6 листопада 1960 р. та через Кандибу запропонував Лібовича на зборище, яке мало відбутися 22 січня 1961р.

Тому Судова колегія вважає вину підсудного Лібовича О.С. в злочинах, передбачених ст. ст. 56 ч.1, 64 КК Української РСР повністю доведеною.

Підсудний Кілин І.З. допитаний на попередньому та судовому слідстві визнав, що будучи громадянином Польщі в 1939 р. вступив в ОУН, після початку Великої Вітчизняної війни з червня по серпень 1941 р. був у складі похідної групи ОУН, яка мала свої завдання на окупованій території організувати сільуправи з націоналістично настроєних осіб, в с. Лихівка Дніпропетровської області перед селянами виступав з промовою про новий порядок організації сільського господарства, коли зрозумів, що ОУН діє в союзі з німецько-фашистськими властями в серпні місяці 1941 р. втік з похідної групи, в 1945 р. переселився в СРСР і прийняв радянське громадянство.

Підсудний Кілин ствердив, що одержав від Лібовича програму УРСР, знав про її направленість проти радянського державного ладу, читав і зберігав програму, згоди вступити в організацію не давав.

З огляду на те, що Кілин вступив в ОУН в 1939 р. коли йому було 16 років не будучи громадянином Союзу РСР, на протязі червня-серпня місяців 1941 р. по суті був посібником німецьких

...відмовився від участі в ОУН і співробітництва з
...Громадянином Союзу РСР не був тому Судова колегія
...як за зраду Батьківщини-Союзу РСР і цей епізод
...з об'єктами виключення з обвинувачення Кішима відповідно до ст.
...КК УРСР.

Як видно з протоколу обшуку /т.5 в.с. 184-188/ у
квартирі Кішима вилучено програму УРСС. Підсудний Либович ствердив,
що він був в Кішимі розмови антирадянського змісту, розказував
Кішиму про антирадянську направленість програми УРСС і дав
допомогати організації, але вступити в члени відмовився,
програму зберігав біля року до її вилучення слідчими органами.

Поскільки підсудний Кішим І.З. знав, що програма УРСС
є знарядом вчинення такого злочину, як зрада Батьківщині,
намагався обіцяв вивчити та переховувати її Судова колегія
по ст. ст. 19,56 ч.1 КК Української РСР.

Підсудний Боровницький Н.О. допитаний в судовому
всіданні виння: себе в пред"явленому злочині не визнає і
показав, що програму УРСС одержав від Кандиби, читав її, а коли
розумів антирадянську направленість програми, те її знищив.

Допитаний до справи підсудний Кандиба ствердив, що коли
він з розмов на антирадянські теми вивнявся, що Боровницький
розділяє його погляди, розказав останньому про антирадянську
направленість програми, дав програму для вивчення і попередив
про певну конспірацію.

Поскільки підсудний Боровницький знав про антирадянську
направленість програми УРСС, будучи попереджений Кандибою про
конспіративність, зберігав і вивчав програму сам, давав її
для читання дружині свідку Боровницькій Р.С., те Судова
колегія вважає його злочин доведеним і кваліфікованим по ст. ст.
19,56 ч.1 КК Української РСР вірно.

При обранні мір покарання Судова колегія враховує,
що підсудний Лук"яненко на час організації УРСС був штатним
пропагандистом Радехівського РК КП України, його керівну
і організуючу роль в УРСС, виключений цинізм в яким він
вів боротьбу проти радянської влади і КПРС.

При обранні мір покарання ВІРУНУ, КАИДИБИ, ЛУКІВУ,
ЛІБОВИЧУ, КІШИМУ, БОРОВНИЦЬКОМУ Судова колегія враховує особе-
вість підсудних, ступінь їх вини і небезпечність скоєних
злочинів.

Коруючись ст. ст. 324, 33, 335 ККК Української РСР,
Судова колегія Львівського обласного суду

П Р И Г О В О Р И А:

ЛУК"ЯНЕНКО Лева Григоровича на підставі ст.56 ч.1
до смертної кари-розстрілу, з конфіскацією

належного йому майна, на підставі ст. 64 КК УРСР до 15 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях, а по сукупності вчинених злочинів на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР зв'язати засудження до смертної кари-розстрілу з конфіскацією належного йому майна.

8.-

КАНДИБУ Івана Олексійовича на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР до 15 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях, з конфіскацією належного йому майна, на підставі ст. 64 КК УРСР до 12 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях, а по сукупності вчинених злочинів на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР зв'язати засудження до 15 /п'ятнадцяти/ років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна.

ВІРУНА Степана Мартиновича на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР до 11 років позбавлення волі // в виправно-трудових колоніях, з конфіскацією належного йому майна, на підставі ст. 64 КК УРСР до 10 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях, а по сукупності вчинених злочинів на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР зв'язати засудження до 11 /одинадцяти/ років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна.

ДУЖИВА Василя Степановича на підставі ст. ст. 56 ч. I, 64 КК УРСР по кожній з них зокрема на 10 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна, а по сукупності вчинених злочинів на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР зв'язати засудження до 10 /десяти/ років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна.

ЛІБОВИЧА Олександра Семеновича на підставі ст. ст. 56 ч. I, 64 КК УРСР по кожній з них зокрема на 10 років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна, а по сукупності вчинених злочинів на підставі ст. 56 ч. I КК УРСР зв'язати засудження до 10 /десяти/ років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного йому майна.

КІШИНА Івана Захаровича та БОРОВНИЦЬКОГО Месина Ільїновича на підставі ст. ст. 19, 56 ч. I КК УРСР кожного на 10 /десять/ років позбавлення волі в виправно-трудових колоніях з конфіскацією належного їм майна.

Термін відбуття міри покарання рахувати ВІРУНУ С.М., КАНДИБИ І.О., ДУЖИВУ В.С. з 20 січня 1961р., ЛІБОВИЧУ О.С. з 25 січня 1961р., КІШИНУ І.В. з 23 березня 1961р., БОРОВНИЦЬКОМУ з 24 березня 1961р.

Стигати з майна засудженого ДУК'ІНЕНКО Л.Г. та з засуджених ВІРУНА С.М., КАНДИБИ І.О., ДУЖИВА В.С., КІШИНА І.В., БОРОВНИЦЬКОГО М. М. по 30 /п'ятдесят/ крб. судових витрат в склад держави.

Віру зареєстрованого заводу відносно всіх засуджених
випадків поворотно-тримання під вартою.

9.-

2021

Вирок може бути оскаржений до Верховного суду
Української РСР в 7-денний термін з дня вручення копії даного
вироку.

Голова суду - Рудик С.І.
Нар. Засід. - Забаров І Германово
з оригінальним відомості

ГОЛОВА
Судового відомства

М.П. /